

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 5 октомври 2006 година

**относно присъединяването на Общността към Хагската конференция по
международно частно право**

(2006/719/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в), във връзка с член 300, параграф 2, алинея 1 и член 300, параграф 3, алинея 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

- (1) Целта на Хагската конференция по международно частно право (ХКМЧП) е да работи за постепенното унифициране на правилата на международното частно право. Досега ХКМЧП е приела значителен брой конвенции в различни области на международното частно право.
- (2) След влизането в сила на Договора от Амстердам Комисията има законно право да приема мерки в областта на правното сътрудничество по въпроси на гражданското право, които имат презгранични последствия, доколкото това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар. Общността е упражнила тази своя правоспособност като е приела редица актове, много от които съвпадащи, частично или изцяло, със сферите на дейност на ХКМЧП.
- (3) Крайно необходимо е Общността да получи статут, който съответства на нейната нова роля на важен международен участник в сътрудничеството в областта на гражданското право и да може да упражнява своята външна компетентност, участвайки като пълноправен член в преговорите по конвенциите на ХКМЧП в сферите на своята компетентност.
- (4) С Решение от 28 ноември 2002 г. Съветът оправомощава Комисията да договори условията за присъединяване на Общността към ХКМЧП.
- (5) Със съвместно писмо от Комисията и Председателството до ХКМЧП от 19 декември 2002 г. Общността кандидатства за членство в ХКМЧП и заявява желанието си за започване на преговори.

¹ Все още непубликувано в *Официален вестник*.

- (6) През м. април 2004 г. Специална комисия по общите въпроси и политика на ХКМЧП изрази единодушното становище, че принципно Общността следва да стане член на ХКМЧП, и установи някои критерии и процедури за условията на своето членство.
- (7) През м. юни 2005 г. Дипломатическата конференция на ХКМЧП прие с консенсус измененията към Статута на ХКМЧП (наричан оттук нататък „Устава”), необходими да бъде разрешен членството на Регионална организация за икономическа интеграция, а впоследствие бяха поканени членовете на ХКМЧП да гласуват за измененията, ако е възможно в рамките на период от девет месеца.
- (8) Измененията на Статута ще влязат в сила три месеца след като Генералния секретар на ХКМЧП е информирал членовете, че е било събрано необходимото мнозинство от две трети за изменение на статута. Скоро след влизането в сила извънредно събрание на Съвета по общите въпроси и политика официално ще вземе официално решение за присъединяването на Общността към ХКМЧП.
- (9) Резултатът от преговорите по изменение на Статута е задоволителен, като се имат предвид интересите на Общността.
- (10) Член 2А от изменения Статут дава право на Общността, като Регионална организация за икономическа интеграция, да стане член на ХКМЧП
- (11) Общността следва да се присъедини към ХКМЧП.
- (12) Съгласно член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия вземат участие в приемането на настоящото решение.
- (13) Съгласно членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящото решение и няма задължения по него, и не е обект на неговото прилагане,

РЕШИ:

Член единствен

- 1. Общността се присъединява към Хагската конференция за международно частно право (ХКМЧП) с декларация за приемане на Статута на ХКМЧП (наричан оттук нататък „Статута”) съгласно приложение I към настоящото решение веднага щом ХКМЧП вземе официално решение за приемане на Общността за член.
- 2. Общността депозира също и декларация за компетентност, определяща въпросите, по отношение на които са и прехвърлени правомощия от нейните държави-членки съгласно приложение II към настоящото решение, както и

декларация по някои въпроси, засягащи ХКМЧП съгласно приложение III към настоящото решение.

3. Председателят на Съвета е оправомощен да изпълни процедурите, необходими за прилагането на параграфи 1 и 2.
4. Текстът на статута е приложен към настоящото решение като приложение IV.
5. За целите на настоящото решение терминът „държава-членка” означава държавите-членки с изключение на Дания.

Съставено в Люксембург на 5 октомври 2006 година.

За Съвета:
Председател
K. Rajamäki

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Инструмент за присъединяване към Хагската конференция по международно частно право

Г-н J.H.A. VAN LOON
Генерален секретар
Хагска конференция по международно частно право
Scheveningseweg 6
2517 THE HAGUE
Netherlands

Уважаеми господине,

Имам честта да Ви информирам, че Европейската общност е взела решение да се присъедини към Хагската конференция по международно частно право. Ето защо Ви моля да приемете този документ, с който Европейската общност приема Статута на Хагската конференция по международно частно право в съответствие с член 2А от него. Прилагам декларация от Европейската общност за предоставената ѝ компетентност по определени въпроси от държавите-членки и декларация относно някои въпроси, отнасящи се до Хагската конференция по международно частно право.

Европейската общност официално и без резерви приема задълженията, произтичащи от нейното приемане в Хагската конференция по международно частно право съгласно Статута, и официално се задължава да изпълнява задълженията си, които ѝ се вменят след присъединяването ѝ.

Моля приемете, уважаеми господине, моите най-дълбоки почитания.

Председател на Съвета на Европейския съюз

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларация за предоставената компетентност по определени въпроси от държавите-членки на Европейската общност

Настоящата декларация се подава по смисъла на член 2А, параграф 3 от Статута на Хагската конференция за международно частно право и определя въпросите за предоставената компетентност на Европейската общност от нейните държави-членки.

1. Европейската общност във вътрешен план е компетентна да приема общи и конкретни мерки, отнасящи се до международното частно право в различни области в своите държави-членки. По отношение на въпроси от компетентността на ХКМЧП Европейската общност има правомощия изключително съгласно дял IV на Договора за ЕО за приемане на мерки в областта на съдебното сътрудничество по въпроси на гражданското право, които имат презгранични последиствия, доколкото това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар (член 61, буква в) и член 65 от Договора за ЕО). Тези мерки включват:
 - а) усъвършенстване и опростяване на системата за презгранично връчване на съдебни и извънсъдебни документи; сътрудничество при събирането на показания; признаване и изпълняване на решения по граждански и търговски дела, включително решения по извънсъдебни дела;
 - б) повишаване съвместимостта на нормите, действащи в държавите-членки, що се отнася до стълкновение на закони и компетентност;
 - в) елиминиране на препятствията пред нормалното функциониране на гражданското съдопроизводство, ако е необходимо чрез повишаване съвместимостта на нормите на гражданското съдопроизводство, действащи в държавите-членки.
2. В области, които не са от сферата на нейната изключителна компетентност Европейската общност предприема действия съгласно принципа на субсидиарност, само ако и доколкото целите на тези действия не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и затова могат, поради мащаба или въздействието на планираното действие, да бъдат постигнати в по-голяма степен от Европейската общност. Всяко действие на Европейската общност не излиза извън рамките на необходимото за постигането на целите.
3. Освен това, Европейската общност е компетентна и в други области, които могат да бъдат предмет на конвенции на ХКМЧП, например в сферата на вътрешния пазар (член 95 от Договора за ЕО) или защитата на потребителите (член 153 от Договора за ЕО).
4. Европейската общност осъществява своята компетентност като е приела редица документи съгласно член 61, буква в) от Договора за ЕО, както следва:

- Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност,
- Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки,
- Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела,
- Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилищата на държавите-членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела,
- Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяване на минимални общи правила отнасящи се до правната помощ за такива спорове,
- Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, и
- Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания.

Разпоредби, свързани с международното частно право могат да бъдат намерени също в друго право на Общността, особено в сферата на защита на потребителите, застраховането, финансовите услуги и интелектуалната собственост. Така, директивите на Общността, свързани с Хагската конвенция за правото приложимо към някои права на ценни книжа, държани при посредник, бяха приети на основание на член 95 от Договора за ЕО.

5. Дори ако няма изрично позоваване на външни правомощия в Договора за ЕО, те произхождат от съдебната практика на Съда на Европейските общности, че разпоредбите на Договора за ЕО, посочени по-горе, представляват правна база не само за вътрешните актове на Общността, но и за сключването на международни споразумения от Общността. Общността може да сключва международни споразумения, когато вътрешните правомощия вече са били използвани за приемането на мерки за прилагане на общи политики, съгласно описаните по-горе, или ако международното споразумение е необходимо да се постигне една от целите на Европейската общност¹. Външните правомощия на Общността са изключителни доколкото дадено международно споразумение засяга вътрешните норми на Общността или

¹ Становище 1/76 на Съда на Европейските общности, ECR 1977, стр. 741; Становище 2/91, ECR 1993, стр. I-1061; Дело 22/70 („АЕТР”); Комисията срещу Съвета, ECR 1971, стр. 263; Дело – С – 467/98 („Открито небе”), Комисията срещу Дания, ECR 2002, стр. I-9519.

променя техния обхват². Когато случаят е такъв, не държавите-членки, а Общността влиза във взаимоотношения с трети държави или международни организации. Едно международно споразумение може изцяло или частично да произтича от изключителната компетентност на Общността.

6. Общностни инструменти (актове) обикновено са задължителни за всички държави-членки. По отношение на дял IV на Договора за ЕО, който обхваща правната база за съдебно сътрудничество в гражданските дела, към Дания, Ирландия и Обединеното кралство се прилага особен режим. Мерките, предприети съгласно дял IV на Договора за ЕО не са задължителни или приложими в Дания. Ирландия и Обединеното кралство участват в правните инструменти, приети съгласно дял IV на Договора за ЕО, ако нотифицират за това Съвета. Ирландия и Обединеното кралство са решили да изберат всички мерки описани в точка 5 по-горе.
7. Обхвата на правомощията, които държавите-членки са предоставили на Европейската общност по смисъла на Договора за ЕО по своята същност подлежи на непрекъснато развитие. Европейската общност и нейните държави-членки гарантират, че Генералният секретар на ХКМЧП ще бъде нотифициран незабавно за всяка промяна в правомощията на Общността съгласно член 2А, параграф 4 от статута.

² Дело 22/70 („АЕТР”), Комисията срещу Съвета, Дело – С – 467/98 („Открито небе”), Комисията срещу Дания.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Декларация на Общността по някои въпроси, отнасящи се до Хагската конференция по международно частно право

Европейската общност се стреми да проучи дали е в неин интерес да се присъедини към действащите Хагски конвенции по отношение на които Общността има правомощия. При наличието на такъв интерес Европейската общност, в сътрудничество с ХКМЧП, ще положи всички усилия да преодолее всички трудности, произтичащи от липсата на клауза, предвиждаща присъединяване на Регионална организация за икономическа интеграция към тези конвенции.

Европейската общност се стреми още да направи възможно представители на Постоянното бюро на ХКМЧП да участват в срещите на експерти, организирани от Комисията на Европейските общности, когато се обсъждат въпроси, представляващи интерес за ХКМЧП.

STATUTE OF THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW

The Governments of the countries hereinafter specified:

the Federal Republic of Germany, Austria, Belgium, Denmark, Spain, Finland, France, Italy, Japan, Luxembourg, Norway, the Netherlands, Portugal, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Sweden and Switzerland;

In view of the permanent character of the Hague Conference on Private International Law;
Desiring to stress that character;

Having, to that end, deemed it desirable to provide the Conference with a Statute;

Have agreed upon the following provisions:

Article 1

The purpose of the Hague Conference is to work for the progressive unification of the rules of private international law.

Article 2

Members of the Hague Conference on Private International Law are the States which have already participated in one or more Sessions of the Conference and which accept the present Statute. Any other State, the participation of which is from a juridical point of view of importance for the work of the Conference, may become a Member. The admission of new Member States shall be decided upon by the Governments of the participating States, upon the proposal of one or more of them, by a majority of the votes cast, within a period of six months from the date on which that proposal is submitted to the Governments. The admission shall become effective upon the acceptance of the present Statute by the State concerned.

Article 2A

1. The Member States may, at a meeting concerning General Affairs and Policy where the majority of Member States is present, by a majority of the votes cast, decide to admit also as a Member any Regional Economic Integration Organisation which has submitted an application for membership to the Secretary General. References to Members under this Statute shall include such Member Organisations, except as otherwise expressly provided. The admission shall become effective upon the acceptance of the Statute by the Regional Economic Integration Organisation concerned.

2. To be eligible to apply for membership of the Conference, a Regional Economic Integration Organisation must be one constituted solely by sovereign States to which its Member States have transferred competence over a range of matters within the purview of the Conference, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

3. Each Regional Economic Integration Organisation applying for membership shall, at the time of such application, submit a declaration of competence specifying the matters in respect of which competence has been transferred to it by its Member States.

4. Each Member Organisation and its Member States shall ensure that any change regarding the competence of the Member Organisation or in its membership shall be notified to the Secretary General, who shall circulate such information to the other Members of the Conference.
5. Member States of the Member Organisation shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence have not been specifically declared or notified.
6. Any Member of the Conference may request the Member Organisation and its Member States to provide information as to whether the Member Organisation has competence in respect of any specific question which is before the Conference. The Member Organisation and its Member States shall ensure that this information is provided on such request.
7. The Member Organisation shall exercise membership rights on an alternative basis with its Member States that are Members of the Conference, in the areas of their respective competences.
8. The Member Organisation may exercise on matters within its competence, in any meetings of the Conference in which it is entitled to participate, a number of votes equal to the number of its Member States which have transferred competence to the Member Organisation in respect of the matter in question, and which are entitled to vote in and have registered for such meetings. Whenever the Member Organisation exercises its right to vote its Member States shall not exercise theirs, and conversely.
9. „Regional Economic Integration Organisation” means an international organisation that is constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

Article 3

1. The Council on General Affairs and Policy (hereafter the Council), composed of all Members, has charge of the operation of the Conference. Meetings of the Council shall, in principle, be held annually.
2. The Council ensures such operation through a Permanent Bureau the activities of which it directs.
3. The Council shall examine all proposals intended to be placed on the agenda of the Conference. It shall be free to determine the action to be taken on such proposals.
4. The Netherlands Standing Government Committee, instituted by Royal Decree of February 20 1897 with a view to promoting the codification of private international law, shall, after consultation with the Members of the Conference, determine the date of the Diplomatic Sessions.
5. The Standing Government Committee shall address itself to the Government of the Netherlands for the convocation of the Members. The Chair of the Standing Government Committee presides over the Sessions of the Conference.

6. The Ordinary Sessions of the Conference shall, in principle, be held every four years.
7. If necessary, the Council may, after consultation with the Standing Government Committee, request the Government of the Netherlands to convene the Conference in Extraordinary Session.
8. The Council may consult the Standing Government Committee on any other matter relevant to the Conference.

Article 4

1. The Permanent Bureau shall have its seat at The Hague. It shall be composed of a Secretary General and four Secretaries who shall be appointed by the Government of the Netherlands upon presentation by the Standing Government Committee.
2. The Secretary General and the Secretaries must possess appropriate legal knowledge and practical experience. In their appointment account shall also be taken of diversity of geographic representation and of legal expertise.
3. The number of Secretaries may be increased after consultation with the Council and in accordance with Article 9.

Article 5

Under the direction of the Council, the Permanent Bureau shall be charged with:

- (a) the preparation and organisation of the Sessions of the Hague Conference and the meetings of the Council and of any Special Commissions;
- (b) the work of the Secretariat of the Sessions and meetings envisaged above;
- (c) all the tasks which are included in the activity of a secretariat.

Article 6

1. With a view to facilitating communication between the Members of the Conference and the Permanent Bureau, the Government of each of the Member States shall designate a national organ and each Member Organisation a contact organ.
2. The Permanent Bureau may correspond with all the organs so designated and with the competent international organisations.

Article 7

1. The Sessions and, in the interval between Sessions, the Council, may set up Special Commissions to prepare draft Conventions or to study all questions of private international law which come within the purpose of the Conference.
2. The Sessions, Council and Special Commissions shall, to the furthest extent possible, operate on the basis of consensus.

Article 8

1. The budgeted costs of the Conference shall be apportioned among the Member States of the Conference.
2. A Member Organisation shall not be required to contribute in addition to its Member States to the annual budget of the Conference, but shall pay a sum to be determined by the Conference, in consultation with the Member Organisation, to cover additional administrative expenses arising out of its membership.
3. In any case, travelling and living expenses of the delegates to the Council and the Special Commissions shall be payable by the Members represented.

Article 9

1. The budget of the Conference shall be submitted each year to the Council of Diplomatic Representatives at The Hague for approval.
2. These Representatives shall also apportion among the Member States the expenses which are charged in that budget to the latter.
3. The Diplomatic Representatives shall meet for such purposes under the chairmanship of the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 10

1. The expenses resulting from the Ordinary and Extraordinary Sessions of the Conference shall be borne by the Government of the Netherlands.
2. In any case, the travelling and living expenses of the delegates shall be payable by the respective Members.

Article 11 (French text only)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Article 12

1. Amendments to the present Statute must be adopted by consensus of the Member States present at a meeting concerning General Affairs and Policy.
2. Such amendments shall enter into force, for all Members, three months after they are approved by two thirds of the Member States in accordance with their respective internal procedures, but not earlier than nine months from the date of their adoption.
3. The meeting referred to in paragraph 1 may change by consensus the periods of time referred to in paragraph 2.

Article 13

To provide for their execution, the provisions of the present Statute will be complemented by Regulations. The Regulations shall be established by the Permanent Bureau and submitted to a Diplomatic Session, the Council of Diplomatic Representatives or the Council on General Affairs and Policy for approval.

Article 14

1. The present Statute shall be submitted for acceptance to the Governments of States which participated in one or more Sessions of the Conference. It shall enter into force as soon as it is accepted by the majority of the States represented at the Seventh Session.
2. The statement of acceptance shall be deposited with the Netherlands Government, which shall make it known to the Governments referred to in the first paragraph of this Article.
3. The Netherlands Government shall, in the case of the admission of a new Member, inform all Members of the statement of acceptance of that new Member.

Article 15

1. Each Member may denounce the present Statute after a period of five years from the date of its entry into force under the terms of Article 14(1).
2. Notice of the denunciation shall be given to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiration of the budgetary year of the Conference, and shall become effective at the expiration of the said year, but only with respect to the Member which has given notice thereof.

The English and French texts of this Statute, as amended on..... 200..., are equally authentic.

STATUT DE LA CONFÉRENCE DE LA HAYE DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Les gouvernements des pays ci-après énumérés:

la République fédérale d'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Danemark, l'Espagne, la Finlande, la France, l'Italie, le Japon, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, la Suède et la Suisse;

considérant le caractère permanent de la Conférence de La Haye de droit international privé;

désirant accentuer ce caractère;

ayant, à cette fin, estimé souhaitable de doter la Conférence d'un statut;

sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La Conférence de La Haye a pour but de travailler à l'unification progressive des règles de droit international privé.

Article 2

Sont membres de la Conférence de La Haye de droit international privé les États qui ont déjà participé à une ou plusieurs sessions de la Conférence et qui acceptent le présent statut.

Peuvent devenir membres tous autres États dont la participation présente un intérêt de nature juridique pour les travaux de la conférence. L'admission de nouveaux États membres est décidée par les gouvernements des États participants, sur proposition de l'un ou de plusieurs d'entre eux, à la majorité des voix émises, dans un délai de six mois, à dater du jour où les gouvernements ont été saisis de cette proposition.

L'admission devient définitive du fait de l'acceptation du présent statut par l'État intéressé.

Article 2A

1. Les États membres de la Conférence peuvent, lors d'une réunion relative aux affaires générales et à la politique rassemblant la majorité d'entre eux, à la majorité des voix émises, décider d'admettre également comme membre toute organisation régionale d'intégration économique qui a soumis une demande d'admission au secrétaire général. Toute référence faite dans le présent statut aux membres comprend ces organisations membres, sauf dispositions contraires. L'admission ne devient définitive qu'après l'acceptation du statut par l'organisation régionale d'intégration économique concernée.

2. Pour pouvoir demander son admission à la Conférence en qualité de membre, une organisation régionale d'intégration économique doit être composée uniquement d'États souverains, et doit posséder des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions qui sont du ressort de la conférence, y compris le pouvoir de prendre des décisions sur ces questions engageant ses États membres.

3. Chaque organisation régionale d'intégration économique qui dépose une demande d'admission présente, en même temps que sa demande, une déclaration de compétence précisant les questions pour lesquelles ses États membres lui ont transféré compétence.
4. Une organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que toute modification relative à la compétence ou à la composition d'une organisation membre est notifiée au secrétaire général, lequel diffuse cette information aux autres membres de la Conférence.
5. Les États membres d'une organisation membre sont réputés conserver leurs compétences sur toute question pour laquelle des transferts de compétence n'ont pas été spécifiquement déclarés ou notifiés.
6. Tout membre de la Conférence peut demander à l'organisation membre et ses États membres de fournir des informations quant à la compétence de l'organisation membre à l'égard de toute question spécifique dont la Conférence est saisie. L'organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que ces informations sont fournies en réponse à une telle demande.
7. L'organisation membre exerce les droits liés à sa qualité de membre en alternance avec ses États membres qui sont membres de la conférence, dans leurs domaines de compétence respectifs.
8. L'organisation membre peut disposer, pour les questions relevant de sa compétence, dans toute réunion de la Conférence à laquelle elle est habilitée à participer, d'un nombre de voix égal au nombre de ses États membres qui lui ont transféré compétence sur la matière en question, et qui sont habilités à voter lors de cette réunion et se sont enregistrés pour celle-ci. Lorsque l'organisation membre exerce son droit de vote, ses États membres n'exercent pas le leur, et inversement.
9. "Organisation régionale d'intégration économique" signifie une organisation internationale composée uniquement d'États souverains et qui possède des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions, y compris le pouvoir de prendre des décisions engageant ses États membres sur ces questions.

Article 3

1. Le fonctionnement de la Conférence est assuré par le conseil sur les affaires générales et la politique (ci-après: le conseil), composé de tous les membres. Les réunions du conseil se tiennent en principe tous les ans.
2. Le conseil assure ce fonctionnement par l'intermédiaire d'un bureau permanent dont il dirige les activités.
3. Le conseil examine toutes les propositions destinées à être mises à l'ordre du jour de la conférence. Il est libre d'apprécier la suite à donner à ces propositions.
4. La commission d'État néerlandaise, instituée par décret royal du 20 février 1897 en vue de promouvoir la codification du droit international privé, fixe, après consultation des membres de la conférence, la date des sessions diplomatiques.

5. La commission d'État s'adresse au gouvernement des Pays-Bas pour la convocation des membres. Le président de la commission d'État préside les sessions de la Conférence.
6. Les sessions ordinaires de la Conférence auront lieu, en principe, tous les quatre ans.
7. En cas de besoin, le conseil peut, après consultation de la commission d'État, prier le gouvernement des Pays-Bas de réunir la Conférence en session extraordinaire.
8. Le conseil peut consulter la commission d'État sur toute autre question intéressant la conférence.

Article 4

1. Le bureau permanent a son siège à La Haye. Il est composé d'un secrétaire général et de quatre secrétaires qui sont nommés par le gouvernement des Pays-Bas sur présentation de la commission d'État.
2. Le secrétaire général et les secrétaires devront posséder des connaissances juridiques et une expérience pratique appropriées. La diversité de la représentation géographique et de l'expertise juridique seront également prises en compte dans leur nomination.
3. Le nombre des secrétaires peut être augmenté après consultation du conseil et conformément à l'article 9.

Article 5

Sous la direction du conseil, le bureau permanent est chargé:

- a) de la préparation et de l'organisation des sessions de la Conférence de La Haye, ainsi que des réunions du conseil et des commissions spéciales;
- b) des travaux du secrétariat des sessions et des réunions ci-dessus prévues;
- c) de toutes les tâches qui rentrent dans l'activité d'un secrétariat.

Article 6

1. En vue de faciliter les communications entre les membres de la Conférence et le bureau permanent, le gouvernement de chacun des États membres doit désigner un organe national, et chaque organisation membre un organe de liaison.
2. Le bureau permanent peut correspondre avec tous les organes ainsi désignés, et avec les organisations internationales compétentes.

Article 7

1. Les sessions, et dans l'intervalle des sessions, le conseil, peuvent instituer des commissions spéciales, en vue d'élaborer des projets de convention ou d'étudier toutes questions de droit international privé rentrant dans le but de la conférence.

2. Les sessions, le conseil et les commissions spéciales fonctionnent, dans toute la mesure du possible, sur la base du consensus.

Article 8

1. Les coûts prévus au budget annuel de la Conférence sont répartis entre les États membres de la conférence.

2. Une organisation membre n'est pas tenue de contribuer au budget annuel de la conférence, en plus de ses États membres, mais verse une somme, déterminée par la Conférence en concertation avec l'organisation membre, afin de couvrir les dépenses administratives additionnelles découlant de son statut de membre.

3. Dans tous les cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués au conseil et aux commissions spéciales sont à la charge des membres représentés.

Article 9

1. Le budget de la Conférence est soumis, chaque année, à l'approbation du conseil des représentants diplomatiques des États membres à La Haye.

2. Ces représentants fixent également la répartition, entre les États membres, des dépenses mises par ce budget à la charge de ces derniers.

3. Les représentants diplomatiques se réunissent, à ces fins, sous la présidence du ministre des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas.

Article 10

1. Les dépenses, résultant des sessions ordinaires et extraordinaires de la conférence, sont prises en charge par le gouvernement des Pays-Bas.

2. En tout cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués sont à la charge des membres respectifs.

Article 11

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent statut ou au règlement.

Article 12

1. Les modifications au présent statut doivent être adoptées par consensus des États membres présents lors d'une réunion sur les affaires générales et la politique.

2. Ces modifications doivent entrer en vigueur, pour tous les membres, trois mois après leur approbation, conformément à leurs procédures internes respectives, par les deux tiers des États membres, mais pas avant un délai de neuf mois suivant la date de leur adoption.

3. La réunion mentionnée au paragraphe premier peut, par consensus, modifier les délais mentionnés au paragraphe 2.

Article 13

Les dispositions du présent statut seront complétées par des règlements, en vue d'en assurer l'exécution. Ces règlements seront établis par le bureau permanent et soumis à l'approbation d'une session diplomatique, du conseil des représentants diplomatiques ou du conseil sur les affaires générales et la politique.

Article 14

1. Le présent statut sera soumis à l'acceptation des gouvernements des États ayant participé à une ou plusieurs sessions de la conférence. Il entrera en vigueur dès qu'il sera accepté par la majorité des États représentés à la septième session.

2. La déclaration d'acceptation sera déposée auprès du gouvernement néerlandais, qui en donnera connaissance aux gouvernements visés au premier alinéa de cet article.

3. Le gouvernement néerlandais notifie, en cas d'admission d'un nouveau membre, la déclaration d'acceptation de ce nouveau membre à tous les membres.

Article 15

1. Chaque membre pourra dénoncer le présent statut après une période de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur aux termes de l'article 14, premier alinéa.

2. La dénonciation devra être notifiée au ministère des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas, au moins six mois avant l'expiration de l'année budgétaire de la conférence, et produira son effet à l'expiration de ladite année, mais uniquement à l'égard du membre qui l'aura notifiée.

Les textes français et anglais du statut, tel que modifié le 200., font également foi.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СТАТУТ НА ХАГСКАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО МЕЖДУНАРОДНО ЧАСТНО ПРАВО

Правителствата на страните, изброени по-долу:

Федерална република Германия, Австрия, Белгия, Дания, Испания, Финландия, Франция, Италия, Япония, Люксембург, Норвегия, Нидерландия, Португалия, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Швеция и Швейцария;

с оглед дълготрайния характер на Хагската конференция по международно частно право;

като желаят да подчертаят важността на този характер;

като считат, че за тази цел е желателно да изготвят статута на конференцията;

се споразумяха относно следните разпоредби:

Член 1

Целта на Хагската конференция е да работи за постепенното унифициране на нормите на международното частно право.

Член 2

Членове на Хагската конференция по международно частно право са държавите, които вече са участвали в една или повече сесии на конференцията, и които са приели настоящия статут.

Всяка друга държава, участието на която от юридическа гледна точка е важно за работата на конференцията, може да стане член. Приемането на нови държави-членки се решава от правителствата на участващите държави след предложение на една или повече от тях, с мнозинство от подадените гласове, в срок от шест месеца от датата, на която това предложение е представено на правителствата.

Приемането влиза в сила след одобрение на настоящия статут от съответната държава.

Член 2А

1. Държавите-членки на конференцията могат, на заседание по общите въпроси и политика, на което присъства мнозинство от държавите-членки, с мнозинство от подадените гласове, да решат да приемат за член и Регионална организация за икономическа интеграция, която е подала искане за членство до Генералния секретар. Позоваванията на членове съгласно статута включват такива организации-членки, освен ако не е предвидено друго. Приемането влиза в сила след одобряване на статута от съответната Регионална организация за икономическа интеграция.

2. За да има право да кандидатства за членство в конференцията, една Регионална организация за икономическа интеграция трябва да се състои само от суверенни държави, на която нейните държави-членки са предоставили правомощия по кръг от въпроси от компетентността на конференцията, включително правото да взема решения, обвързващи нейните държави-членки по отношение на тези въпроси.
3. Всяка регионална организация за икономическа интеграция, кандидатстваща за членство, при кандидатстването предоставя декларация за правомощия, посочваща въпросите, по отношение на които са и били предоставени пълномощия от нейните държави-членки.
4. Всяка организация-членка и нейните-държави-членки гарантират, че за всяка промяна в пълномощията на организацията-членка или в нейното членство се нотифицира Генералният секретар, който разпространява тази информация до другите членове на конференцията.
5. Държавите-членки на организацията-членка запазват правомощия по всички въпроси по отношение на които предоставянето на пълномощия не е било изрично декларирано или нотифицирано.
6. Всеки член на конференцията може да поиска организацията членка и нейните държави-членки да представят информация за това дали организацията членка има правомощия по отношение на всеки конкретен въпрос, разглеждан от конференцията. Организацията членка и нейните държави-членки гарантират, че тази информация е представена при поискване.
7. Организацията членка упражнява членските си права на алтернативен принцип държави-членки, които са членки и на конференцията в областта на техните съответни правомощия.
8. Организацията членка може да използва по въпроси в рамките на нейните правомощия, на всички срещи на конференцията, в които тя има право да участва, брой гласове, равен на броя на нейните държави-членки, които са предоставили пълномощия на организацията членка по отношение на поставените въпроси, и които имат право да гласуват на и са регистрирани за такива срещи. Когато организацията-членка упражнява своето право на глас, нейните държави-членки не упражняват своето, и обратно.
9. „Регионална организация за икономическа интеграция” означава международна организация, която е съставена само от суверенни държави, и на която нейните държави-членки са предоставили правомощия по кръг от въпроси, включително правомощието да взема решения, задължителни за нейните държави-членки по отношение на тези въпроси.

Член 3

1. Съветът по общи въпроси и политика (наричан оттук нататък „Съветът”), състоящ се от всички членове, отговаря за работата на конференцията. Заседанията на съвета по принцип се провеждат всяка година.
2. Съветът гарантира работата чрез постоянното бюро, дейността на което той ръководи.
3. Съветът разглежда всички предложения, които се предвижда да бъдат включени в дневния ред на конференцията. Той е свободен да определи действието, което да бъде предприето по тези предложения.
4. Постоянният правителствен комитет на Нидерландия, учреден с Кралски декрет на 20 февруари 1897 г. с цел да се способства за кодифицирането на международното частно право, след консултации с членовете на конференцията, определя датата на дипломатическите сесии.
5. Постоянният правителствен комитет се обръща към правителството на Нидерландия за свикване на членовете. Председателят на държавната комисия е председател на сесиите на конференцията.
6. Редовните сесии на конференцията по принцип се свикват на всеки четири години.
7. Ако е необходимо, Съветът може, след консултация с държавната комисия, да предложи на правителството на Нидерландия да свика извънредна сесия на конференцията.
8. Съветът може да се консултира с държавната комисия по всички въпроси, отнасящи се до конференцията.

Член 4

1. Седалището на постоянното бюро е в Хага. То се състои от генерален секретар и четирима секретари, които се назначават от правителството на Нидерландия след представянето им от Постоянната държавна комисия.
2. Генералният секретар и секретарите трябва да притежават съответната юридическа квалификация и практически опит. При тяхното назначаване се взема предвид и различната географска представителност и различния правен опит.
3. Броят на секретарите може да бъде увеличен след консултации със съвета и в съответствие с член 9.

Член 5

Под ръководството на Съвета, постоянното бюро е натоварено с:

- а) подготовката и организацията на сесиите на Хагската конференция и на заседанията на Съвета, както и на всички специални комисии;
- б) работата на секретариата на сесиите и срещите, предвидени по-горе;
- в) всички задачи, включени в дейността на секретариата.

Член 6

1. С цел да се улесни комуникацията между членовете на конференцията и постоянното бюро, правителството на всяка от държавите-членки посочва национален орган, а всяка организация членка - орган за контакт.
2. Постоянното бюро може да кореспондира с всички органи, определени по този начин, и с компетентните международни организации.

Член 7

1. Сесиите и в периода между сесиите - Съвета, могат да създават специални комисии, с цел изготвяне на проектоконвенции или да проучват всички въпроси на международното частно право за нуждите на конференцията.
2. Сесиите, Съветът и специалните комисии работят на принципа на консенсуса до възможно най-висока степен.

Член 8

1. Бюджетните разходи на конференцията се разпределят между държавите-членки на конференцията.
2. От организацията членка не се изисква да участва, освен своите държави-членки, в годишния бюджет на конференцията, но плаща сума определена от конференцията, след консултация с организацията членка, за покриването на допълнителните административни разходи, произтичащи от нейното членство.
3. При всички случаи, пътните разноски и разноските по настаняване на делегатите на съвета и специалните комисии се заплащат от представените членове.

Член 9

1. Бюджетът на конференцията се представя всяка година на Съвета на дипломатическите представители в Хага за одобрение.
2. Тези представители разпределят между държавите-членки разходите, възложени по силата на бюджета върху последните.

3. За тези цели дипломатическите представители провеждат срещи под председателството на Министъра на външните работи на Кралство Нидерландия.

Член 10

1. Разходите за редовните и извънредни сесии на конференцията са за сметка на правителството на Нидерландия.
2. При всички случаи, пътните разноски и разноските по настаняване на делегатите се заплащат от съответните членове.

Член 11 (текст само на френски език)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Член 12

1. Изменения на настоящия статут трябва да се одобрят с консенсус на държавите-членки, присъстващи на среща по общите въпроси и политика.
2. Такива изменения влизат в сила за всички членове, три месеца след като бъдат одобрени от две трети от държавите-членки в съответствие с техните вътрешни процедури, но не по-късно от девет месеца от датата на тяхното приемане.
3. Събранието, посочено в параграф 1 може да промени с консенсус сроковете, посочени в параграф 2.

Член 13

За да се осигури тяхното изпълнение, разпоредбите на настоящия статут се допълват с регламенти. Регламентите се съставят от постоянното бюро и се представят за одобрение на дипломатическата сесия, Съвета на дипломатическите представители или Съвета по общите въпроси и политика.

Член 14

1. Настоящият статут се представя за приемане на правителствата на държавите, които са участвали в една или повече сесии на конференцията. Той влиза в сила веднага щом бъде приет от мнозинството от държавите, представени на Седмата сесия.
2. Протоколът за приемане се представя на правителството на Нидерландия, което запознава с него правителствата по първи параграф от настоящия член.
3. Нидерландското правителство, при приемането на нов член, информира всички членове за становището за приемане на този нов член.

Член 15

1. Всеки член може да денонсира настоящия статут в срок от пет години след датата на влизането му в сила съгласно член 14, параграф 1.
2. Известие за денонсирането се предава на министъра на външните работи на Кралство Нидерландия най-малко шест месеца преди изтичане на бюджетната година на конференцията и влиза в сила в края на същата година, но само по отношение на члена, който е уведомил за това.

Текстовете на английски и на френски език на настоящия статут, изменен на 200 г. са еднакво автентични.